

च करणस्य विशेषः तदुक्तं “द्रव्यादिविषयोहेतुः करणं चरितक्रियम्” । चरितक्रियं व्यापारद्वारा क्रियामात्र-विषयम् इत्यर्थः । “स्वराणामुपगमाच्चैव विवृतं करणं सृष्टम्” शिखा । “भिषक् कर्त्ताय करणं रसादोषाश्च कार-णम्” सुश्रु० । “न तस्य कार्यं करणञ्च विद्यते” श्रुतिः । इन्द्रिये अमरः तस्य ज्ञानक्रियायाम् साधनत्वात्त-यात्वम् । यथा च इन्द्रियाणां ज्ञानक्रियायां साध-नत्वं तथा इन्द्रियशब्दे उक्तम् । तच्च सांख्ये तयो-दशविधमित्युक्त्वा तेषां मध्ये अन्तःकरणानां द्वारित्व-मितरेषां द्वारत्वमुक्तं यथा सां० का० कौ०

“करणं तयोदशविधं तदाहरणधारणप्रकाशकरम् । कार्यञ्च तस्य दशधाकार्यं धार्यं प्रकाशञ्च” का० “करणं तयोदशविधमिन्द्रियाण्येकादश बुद्धिरहङ्कारश्चेति तयो-दशप्रकारं करणं कारकविशेषः करणम् । न च व्यापा-रावेशं विना कारकत्वमिति व्यापारमाह तदाहरणधार-णप्रकाशकरम् यथायथं तत्र कर्मेन्द्रियाणि वागादीन्या-हरन्ति यथास्वसुपाददत्ते स्वव्यापारेण प्राप्तुवन्तीति यावत् बुद्धिरहङ्कारमनांसि तु स्वतन्त्रा प्राणादिबलक्षणा धार-यन्ति, बुद्धीन्द्रियाणि प्रकाशयन्ति । आहरणधारणा-दिक्रियाणां सकर्मकतया किं कर्म, कतिविधं ? चेत्तत आह कार्यञ्च तस्येति तस्य तयोदशविधस्य करणस्य दशधा आहार्यं धार्यं प्रकाशञ्च कार्यम् । आहार्यं व्याप्यं कर्मेन्द्रियाणां वचनादानविहरणोत्सर्गानन्दा यथा यथं व्याप्याः ते च यथायथं दिव्यादिव्यतया दश इत्या-हार्यं दशधा । एवं धार्यम् अत्यन्तःकरणादि बलक्षणा बलत्वा यतोः, तच्च पार्थिवदि पाञ्चभौतिकं शब्दादीनां पञ्चानां समूहः पृथिवीति, ते च पञ्च दिव्यादिव्यतया दशेति धार्यमपि दशधा । एवं बुद्धीन्द्रियाणां शब्द-स्पर्शरूपरसगन्धा यथायथं व्याप्याः ते च यथायथं दिव्यादिव्यतया दशेति प्रकाशमपि दशधेति” कौ० “अन्तः-करणं त्रिविधं दशधा बाह्यं त्रयस्य विषयाख्यम् । साम्प्र-तकालं बाह्यं त्रिकालमाभ्यन्तरं करणम्” का० “अन्तः-करणं त्रिविधं बुद्धिरहङ्कारोभय इति शरीराभ्यन्तरवृत्ति-त्वादनःकरणम् । दशधा बाह्यमिन्द्रियं त्रयस्यान्तःकरणस्य विषयाख्यं विषयमाख्याति विषयसङ्ख्याभिमानाध्यवसा-येन कर्त्तव्येण द्वारीभवति तत्र बुद्धीन्द्रियाण्यलोचनेन, कर्मेन्द्रियाणि तु यथास्वं व्यापारेण । बाह्यान्तरयोः करणयोर्विशेषान्तरमाह साम्प्रतकालं बाह्यं त्रिकालमाभ्य-

न्तरं करणम्, साम्प्रतकालं वर्त्तमानकालं बाह्यमिन्द्रियं वर्त्तमानसमीपमनागतमतीतमपि वर्त्तमानम् अतो वागपि वर्त्तमानकालविषया भवति । त्रिकालमाभ्यन्तरं करणं तद्यथा नदीपूरभेदादमूहृष्टिः, अस्ति धूमादग्निरिह नग-निकुञ्जे, असत्युपघातके पिपीलिकाण्डसञ्चरणान्ध्रविष्यति वृष्टिरिति, तदतुरुपाश्च सङ्ख्याभिमानाध्यवसाया भवन्ति । कालस्य वैशेषिकाभिमत एको न अनागतादिव्यवहारभेदं प्रवर्त्तयितुमर्हतीति तस्मादयं यैरुपाधिभेदेनानागतादि-भेदं प्रपद्यते सन्तु तत्रोपाधयोऽनागतादिव्यवहारहेतवः, जतमत्वान्तर्गडुना कालेनेति सांख्याचार्याः । तस्मान्न काल-रूपतत्त्वान्तराभ्युपगम इति” कौ० साम्प्रतकालानां बाह्यो-न्द्रियाणां विषयं विवेचयति । “बुद्धीन्द्रियाणि तेषां पञ्च विशेषाविशेषविषयाणि । वाग्भवति शब्दविषया शेषा-णि तु पञ्चविजयाणि” का० “बुद्धीन्द्रियाणि तेषां दशाना-मिन्द्रियाणां मध्ये पञ्च विशेषाविशेषविषयाणि विशेषाः स्थूलाः शब्दादयः शान्तचोरमूढाः पृथिव्यादिरूपाः, अवि-शेषास्त्वान्मात्राणि सूक्ष्माः शब्दादयः विषयपञ्चयेन भूत-भाविनावपाकरोति विशेषाचाविशेषाश्च विशेषाविशेषास्तएव विषया येषां बुद्धीन्द्रियाणां तानि तथोक्तानि । ततोर्हृत्तो-तसां योगिनाञ्च ओत्वं स्थूलशब्दतन्मात्रविषयं, स्थूलशब्द-विषयमेव नः । एवं तेषां त्वक् स्थूलसूक्ष्मस्पर्शविषया, अस्पर्श-दादीनान्तु स्थूलस्पर्शविषयैव । एवं चक्षुरादयोऽपि तेषाम-स्पर्शदादीनाञ्च रूपादिषु इष्टव्याः । एवं कर्मेन्द्रियेण मध्ये वाग्भवति शब्दविषया स्थूलशब्दविषया तद्वैतत्वात् न तु शब्दतन्मात्रस्य हेतुः तस्याहङ्कारकलेन वागिन्द्रियेण सहैक-कारणकत्वात् । शेषाणि तु चत्वारि पादूपस्थपाणिपादा-ख्यानि पञ्चविषयाणि पाण्याद्याहार्याणां घटादीनां पञ्च-शब्दार्थत्वादिति” कौ० । साम्प्रतं तयोदशसु करणेषु केषा-ञ्चित् प्रधानभावं सहेतुकमाह । “शान्तःकरणा बुद्धिः सर्वं विषयसमगाहते यस्मात् । तस्मान्निविधं करणं द्वारि द्वाराणि शेषाणि” का० । “द्वारि प्रधानं शेषाणि करणानि बाह्येन्द्रियाणि द्वाराणि तैरुपनीतं सर्वं विषयं समनो-हङ्कारा बुद्धिर्यस्माद्वगाहतेऽध्ववस्थति तस्माद्बाह्येन्द्रियाणि द्वाराणि द्वारवती च शान्तःकरणा बुद्धिरिति” कौ० । “न केवलं बाह्यानीन्द्रियाण्यपेक्ष्य प्रधानं बुद्धिरपि तु ये अन्तराहङ्कारमनसो द्वारिणी ते अप्यपेक्ष्य बुद्धिः प्रधानमि-त्याह । “एते प्रदीपकस्याः परस्परविलक्षणा गुणवि-शेषाः । ज्वलन्तं पुरुषस्यायं प्रकाशश्च बुद्धौ प्रयच्छन्ति” का० ।